

نقد شیوه‌های تأثیرپذیری در شعر ناصرخسرو

دکتر سیده زهرا موسوی*

دکتر محسن ذوقفاری**

چکیده

نقد و تحلیل شیوه‌های تأثیرپذیری در دیوان ناصرخسرو محور اصلی تحقیق حاضر است، شیوه‌هایی که شاعر در اشعار خود از آیات و احادیث بهره‌مند شده است. به این منظور بالغ بر سی قصیده از قصاید آغازین دیوان انتخاب گردیده است. نخستین کام برسی واژگان متأثر از قرآن و حدیث در سه رویکرد ترجمه، وام‌گیری و برآیندسانی است. سپس نقد عبارات و جملات دیوان در شیوه گزارشی آمده است که در این بخش شکل‌های مختلف ترجمه در شعر ناصرخسرو تحلیل گردیده است. اثبات این نکته که اصالت سبکی ناصرخسرو شیوه گزارشی از نوع ترجمه بسته است، در این بخش از مقاله تصریح شده است. در بخش بعدی مقاله به تحلیل رویکرد الهامی-بنیادی و رویکردهای فرعی آن عنایت شده است که شیوه تلمیحی یکی از شاخه‌های آن است.

واژه‌های کلیدی

نقد، تأثیرپذیری، ناصرخسرو، قرآن و حدیث، ترجمه، شعر فارسی.

* استادیار گروه زبان و ادبیات فارسی دانشگاه اراک.

** دانشیار گروه زبان و ادبیات فارسی دانشگاه اراک.

مقدمه

ابومعین ناصرخسرو قبادیانی، معروف به «ناصرخسرو علوی^(۱)» از شعرای برجسته قرن چهارم و پنجم هجری است (۴۸۱ - ۳۹۴).

با عنایت به رویکردهای مختلف شعر ناصرخسرو از حیث محتوایی از یک سو و توجه به القابی چون «حکیم، فیلسوف، مبلغ مذهب اسماعیلی، علوی و ...» برای ناصرخسرو از سویی نشان می‌دهد که شاعر در شاعری به ویژه در دوره دوم حیات خویش به اندیشه‌های دینی و ترویج و تبلیغ آن بیشتر همت گماشته است.

استفاده از آیات قرآنی و احادیث می‌تواند از اصالت‌های سبکی محتوایی دیوان او باشد. بدین‌منظور در تحقیق حاضر ابتدا آیات و احادیث از آغاز دیوان به طور کامل و دقیق استخراج گردیده است تا حدی که بتوان از نمونه‌ها و شواهد به شیوه‌های مختلف تأثیرپذیری در اشعار شاعر پرداخت. نقد و تحلیل واژگان، تراکیب، جملات و عبارات از حیث ساختار و محتوا انگیزه اصلی این تحقیق است که به صورت نقد واژگان در سه رویکرد ترجمه، وام‌گیری، برآیندسازی و نقد عبارات به شیوه گزارشی با تأکید بر ساختار انواع ترجمه ارایه شده است. شیوه الهامی - بنیادی، تلمیحی و ... از محورهای دیگر این تحقیق است که حاصل آن همراه با شواهدی در ذیل می‌آید.

ترجمه واژگانی آیات و احادیث

یکی از رویکردهای نقد واژگانی در دیوان ناصرخسرو، توجه خاص ایشان به ترجمه واژگان است. در این خصوص قابل ذکر است که شاعر گزاره‌های قرآن و حدیث را عیناً و به صورت عربی، کم به کار می‌برد لذا به ترجمه کلمات موجود در آیات و احادیث رغبت زیادی نشان می‌دهد. به همین دلیل است که با ضرس قاطع می‌توان گفت اصالت واژگانی از نوع ترجمه از مهم‌ترین شیوه‌های تأثیرپذیری در دیوان شاعر است. این نوع تأثیرپذیری به

۱- مهدی محقق. *شرح سی قصیده*. تهران: توس، چاپ نهم، ۱۳۷۹، ص. ۹.

نقد شیوه‌های تأثیرپذیری در شعر ناصرخسرو ۵۹

صورت‌های مختلف در اشعار ناصرخسرو دیده می‌شود و حدوداً چهل تا چهل و پنج درصد از جامعه آماری ایات متأثر از قرآن و حدیث را در دیوان شاعر به خود اختصاص می‌دهد. الف) آن دسته از ایاتی که در نقد عرضی، عمدۀ کلمات آن ترجمه آیات و احادیث هستند، به گونه‌ای که شاعر عبارت یا گزاره‌ای را ترجمه کرده است.^(۱) جهت نمونه می‌توان به شواهد زیر اشاره کرد.

۱ - واژگان «ترسا، پسر، خدای، گفت، او را» در بیت:

از بی‌خردی خویش و نادانی
ترسا پسر خدای گفت او را
(دیوان، ص ۲۸)

که برگرفته از این آیه است: «وَقَالَ النَّصَارَىُ الْمُسِيْحُ ابْنُ اللَّهِ»^(۲)

۲ - در بیت:

چون گوهر خویش ارندانستی
مر خالق خویش را کجاذانی؟
(دیوان، ص ۵۸)

واژه‌های «خویش، ندانستی، خالق، خویش، دانی» همه ترجمه کلمات این حدیث مشهور است: «مَنْ عَرَفَ نَفْسَهُ، فَقَدْ عَرَفَ رَبَّهُ».

۳ - در بیت:

ز آن روز بترس کاندر او پیدا
آید همه کارهای پنهانی
(دیوان، ص ۵۹)

کلمات «آن روز، پیدا آید، کارهای پنهانی» ترجمه کلمات آیه زیر است:

«يَوْمَ تَبَلَّى السَّرَّائِرُ»^(۳)

۱- ر.ک. تأثیرپذیری گزارشی در همین مقاله.

۲- سوره توبه، آیه ۳۰

۳- سوره طارق، آیه ۹

۶. نقد شیوه‌های تأثیرپذیری در شعر ناصرخسرو

۴ - و یا در بیت:

بی‌داروبند پایه بحر و بر
و اندر هوا به امر وی استاده است
(دیوان، ص ۴۵)

که شاعر کلمات «در هوا استادن، بی‌داروبند» را به جای «رفع السموات بغير عمد» ترجمه و از آورده است، متأثر از آیه «الله الذى رفع السموات بغير عمد تبرونها». ^(۱) تأمل در سبک و سیاق ترجمه‌هایی از این نوع در دیوان ناصرخسرو نشان می‌دهد که شاعر در حدود پنجاه و هفت درصد از موارد متأثر از قرآن و حدیث را به این امر اختصاص داده است. ^(۲)

ب) گاه ترجمه در محدوده یک کلمه تا ترکیب مشاهده می‌شود:
۱ - شاعر ترکیب «دست خدا» را به صورت ترجمه از «يد الله» به کار می‌برد:
دست خدای اگر نگرفته‌ستی حسرت خوری بسی و بری کیفر
(دیوان، ص ۴۵)

که بخشی از آیه ۱۰ سوره فتح «... يَدَ اللَّهِ فُوقَ أَيْدِيهِمْ» را به ذهن می‌رساند.
۲ - و یا ترکیب «گند بی روزن» را صرفاً به صورت برآیند واژگانی از کلمات «سموات» و «فطور» به صورت ترجمه اخذ می‌کند که در آیه زیر آمده است: «اللَّهُ خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ وَّ
مَا تَرَى فِي خَلْقِ الرَّحْمَنِ مِنْ تَفَاوْتٍ فَارْجِعِ الْبَصَرَ هُلْ تَرَى مِنْ فَطْوَرٍ» در بیت:
نیک بیندیش که از بهر چه اوردت آن کهات آورد در این گند بی روزن
(دیوان، ص ۳۶)

۳ - نیز کاربرد لفظ «نامه» در ترجمه «كتاب» آمده است که صرفاً تأثیر واژگانی است
برگرفته از آیات: «ناما من اوتي كتابه يسمينه» ^(۳) و آیه «... فنخرج له يوم القيمة كتابا يلقنه منشورا اقرأ

۱ - سوره رعد، آیه ۳.

۲ - ر.ک. رویکرد گزارشی در همین مقاله.

۳ - سوره انشقاق، آیه ۷.

نقد شیوه‌های تأثیرپذیری در شعر ناصرخسرو

کتابک کفی بنفسک الیوم علیک حسیباً^(۱) در بیت:

پاک بستر به دین خالص ناب
گنه ناب راز نامه خویش
(دیوان، ص ۲۸)

۴ - و یا ترجمه «مدینه» به صورت «شهر» و «شارستان» در ابیات زیر:
گر به شارستان علم اندر بگیری خانه‌ای روز خویش امروز و فردا فرخ و میمون کنی
(دیوان، ص ۲۶)

راهی که در او رهبر زی شهر کمال است زین راه مشو یک سو، گر مرد کمالی
(دیوان، ص ۴۴)

در این شواهد، ناصرخسرو ترجمه واژه شهر را از حدیث مشهور «انا مدینة العلم و على
بابها فمن اراد العلم فليأت الباب» اخذ می‌کند لیکن هرگز از شیوه گزارشی و الهامی سود
نمی‌جوید و به ترجمه واژه اکتفا کرده است و مضمون حدیث مزبور را کامل مدنظر ندارد.
چ) آن دسته از ابیاتی که شاعر در آن به یک یا دو کلمه به صورت ترجمه اشاره می‌کند
ولی برخلاف قسمت قبل شاعر یک گزاره یا جمله را مدنظر دارد.^(۲) جهت نمونه می‌توان به
موارد زیر اشاره کرد:

- ۱ - شاعر در شعر زیر لفظ «سیئه» را «بدی» ترجمه می‌کند و به عنوان واژه کلیدی از آیه
۴۰ سوره «شوری» الهام می‌گیرد، به گونه‌ای که کل عبارت را به ذهن متبار می‌سازد:
گر مكافات بدی اندر طبیعت واجب است چون تو از دنیا چریدی او تو را خواهد چرید
(دیوان، ص ۵۲)
- ۲ - لفظ «تشنه» به عنوان نکته کلیدی و ترجمه شده از واژه «لاتظمّوا» برگرفته از آیه
۱۱۹

۱ - سوره اسراء، آیه ۷۱.

۲ - ر.ک. بخش الهامی- بنیادی در همین مقاله.

۳ - سوره شوری، آیه ۴۰.

۶۲ نقد شیوه‌های تأثیرپذیری در شعر ناصرخسرو

سوره «طه» است که می‌فرماید: «وَإِنْ لَا تُظْمِنُوا نِبَاهًا وَلَا تُنْصِحُوا» در بیت:
گر بهشتی تشنه باشد روز حشر او بهشتی نیست، بل خود کافر است
(دیوان، ص ۳۴)

۳- و یا واژه‌های کلیدی «سگ» و «مردار» که ترجمه «گلاب» و «جیفه» برگرفته از حدیث
نقل شده از علی بن حسین(ع) است، «الدنبی جیفه و طلابها کلاب» در بیت:
اگر با سگ نخواهی جست پرخاش طمع بگسل ز خون و گوشت مردار
(دیوان، ص ۴۵)

۴- ترجمه واژه «نیام» به صورت «خواب» که حدیث «الناس نیام فاذا ماتوا اتبهوا» را به
ذهن می‌آورد، در بیت:

سود ندارت خروش و فغان فردازین خواب چوآگه شوی
(دیوان، ص ۱۴)

حاصل سخن این‌که در این بخش از انواع ترجمه در دیوان ناصرخسرو شاعر یک یا دو
واژه را به عنوان نکته کلیدی به صورت ترجمه می‌آورد به گونه‌ای که این واژه، مخاطب را به
سوی اصل عبارت آیه و حدیث راهنمایی می‌کند.^(۱)

وامگیری از واژگان آیات و احادیث

یکی دیگر از انواع تأثیرپذیری در عرصه واژگان شعر ناصرخسرو، وامگیری است. شاعر
در این نوع تأثیرپذیری یک یا چند واژه را عیناً بدون دخل و تصرف در بیت خود می‌آورد.
این نوع وامگیری‌ها به دو صورت در آیات مشاهده می‌شود:
الف) گاه شاعر بدون این‌که گزاره یا عبارتی از قرآن و حدیث را در نظر داشته باشد، صرفاً
یک واژه قرآنی یا حدیث را می‌آورد. به گونه‌ای که صرفاً واژگانی است و ربطی به

۱- نیز ر.ک. بخش الهامی و بنیادی در همین مقاله.

نقد شیوه‌های تأثیرپذیری در شعر ناصرخسرو

تأثیرپذیری گزارشی یا الهامی - بنیادی ندارد.^(۱) البته این نوع وام‌گیری صرفاً واژگانی در شعر ناصرخسرو کم است. در شواهد زیر کلمات «سلسیل، حور عین، سوره التین» را عیناً از قرآن وام می‌گیرد:

گرچه سرد و خوش بود نا درخور است
ور نباشد تشنه او را سلسیل

(دیوان، ص ۳۴)

مشوفتنه، گر در خور حور عینی
جهان گنده پیر است، بر وی

(دیوان، ص ۱۶)

بر صورت خویش سوره التین
غافل منشین ز دیو و برخوان

(دیوان، ص ۵۰)

ب) گاه شاعر واژه‌ای از قرآن و حدیث را عیناً و به صورت وام‌گیری در بیت می‌آورد ولی از حد وام‌گیری صرف می‌گذرد و آیه و حدیث را به صورت گزارشی و یا الهامی در نظر دارد.
۱- شاعر در کاربرد واژگان «انساب، مفر و وزر، رحمت، ادریس و ...» ضمن این که عین کلمات را از قرآن و حدیث اخذ می‌کند به عین گزاره‌های قرآن و حدیث به صورت گزارشی توجه دارد، در اینها:

که بریده شود در او انساب
چون از آن روز بر نیندیشی

(دیوان، ص ۲۹)

برگرفته از آیه ۱۰۱ سوره «مؤمنون» که می‌فرماید: «فإذا نفح في الصور فلا انساب بينهم يومئذ ولا يتسائلون».

کارهای چپ و بلاهه ممکن
که به دست چپت دهنده کتاب

(دیوان، ص ۲۹)

برگرفته از آیه ۲۵ سوره «حلاق» است که می‌فرماید: «و اما من اوتی کتابه بشماله فیقول يا لیتنی لم اوت کتابیه».

۱- ر.ک. تأثیرپذیری گزارشی و الهامی - بنیادی در همین مقاله.

٦٤ نقد شیوه‌های تأثیرپذیری در شعر ناصرخسرو

دانم که نیست جز که به سوی تو ای خدا روز حساب و حشر مفر و وزر مرا
(دیوان، ص ۱۳)

برگرفته از آیات ۱۰ - ۱۲ سوره قیامت که می‌فرماید: «يَقُولُ الْإِنْسَانُ يَوْمَئِذٍ أَيْنَ الْمَفْرَكُ لَاَلَا وَزَرٌ،
إِلَىٰ رِبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمُسْتَقْرِرُ».

شکر آن خدای را که سوی علم و دین خود ره داد سوی رحمت بگشاد در مرا
(دیوان، ص ۱۲)

برگرفته از آیه ۱۰۷ سوره «انبیاء» که می‌فرماید: «وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ». و یا در بیت:

بنگر نیکوتر، از پی سخن، ادریس چون به مکان العلی رسید ز هامون
(دیوان، ص ۹)

برگرفته از آیات ۵۶ و ۵۷ سوره «مریم» که فرموده است: «وَأَذْكُرْ فِي الْكِتَابِ أَدْرِيسَ إِنَّهُ كَانَ صَدِيقَ
نَبِيًّا وَرَفِيعَهُ مَكَانًا عَلَيْهَا».

۲- گاه شاعر ضمن کاربرد عین واژگان به صورت وامگیری، از شیوه الهامی سود می‌جوید، به عبارتی تأثیرپذیری صرفاً وامگیری نیست و صورت گزارشی نیز ندارد بلکه بنیاد بیت را برابر آیه و حدیث می‌گذارد. به عنوان نمونه در آیات زیر از واژگان «urgon، اجل، سراب، حسرت و...» به صورت وامگیری و الهامی -بنیادی و یا ترجمه آزاد سود می‌جوید: ورز نور آفتباش بهره گیرد خاطرت پیش روشن خاطرت هر ما را عرجون کنی (دیوان، ص ۲۷)

الهام گرفته از آیه ۲۹ سوره «یس» که می‌فرماید: «وَالْقَمَرُ قَدْرَنَاهُ مَنَازِلَ حَتَّىٰ عَادَ كَالْعَرْجُونَ
الْفَدِيمَ».

ای میر اجل چون اجل آیدت بمیری هر چند که با عز و جلالی و جمالی
(دیوان، ص ۴۳)

ترجمه آزاد از آیه ۴۹ سوره «یونس» که می‌فرماید: «إِذَا جَاءَهُمْ فَلَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً وَلَا

نقد شیوه‌های تأثیرپذیری در شعر ناصرخسرو ۱۵۵

بسته‌دمون».

سپس او تو چون روی به شتاب
به چه ماند جهان مگر به سراب
(دیوان، ص ۲۷)

الهام گرفته از آیه ۲۹ سوره «نور» که می‌فرماید: «وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَعْمَالُهُمْ كَسَرَابٌ بَقِيعَةٌ يَحْسِبُهُ
الظَّمَآنَ مَاَهِ حَتَّى إِذَا جَاءَهُ لَمْ يَجِدْهُ شَيْئًا».

هرگاه که تخم محال کاری
جز کانده و غم ندرودی و حسرت
(دیوان، ص ۳۰)

الهام گرفته از آیه ۳۲ سوره انعام که می‌فرماید: «إِذَا جَاءَهُنَّمُ وَالنَّسَاعَةَ مَالُوا يَا حَسْرَتُنَا عَلَىٰ مَا فَرَطْنَا
فِيهَا».

حاصل سخن این که در عرصه وامگیری به شیوه‌های فوق، همچون ترجمه و انواع آن
می‌توان ناصرخسرو را صاحب سبک دانست. به گونه‌ای که جامعه آماری نشان می‌دهد
حدود ۲۵٪ (بیست و پنج درصد) از اشعار متاثر از قرآن و حدیث در دیوان شاعر در رویکرد
وامگیری درخور بحث است.

شیوه برآیندسازی

در نقد واژگان و تراکیب متاثر از قرآن و حدیث در دیوان ناصرخسرو «برآیندسازی» نیز از
جایگاه ویژه‌ای برخوردار است. معروف‌ترین شیوه‌های برآیندسازی در دیوان ناصرخسرو
عبارت است از: آوردن یکی از مشتقات و هم‌خانواده‌های کلمه قرآنی یا حدیث، ساخت
ترکیبات وصفی یا واژگان مرکب، متاثر از دو یا چند کلمه موجود در عبارات قرآن و حدیث
و برآیندی که شاعر از چند کلمه قرآن و حدیث به صورت یک کلمه می‌آورد، حدوداً ۲۵-۲۰
درصد از انواع تأثیرپذیری واژگانی در دیوان ناصرخسرو به برآیندسازی مربوط می‌شود.
جهت نمونه می‌توان به موارد زیر اشاره کرد:
الف) یکی از رایج‌ترین شیوه‌های برآیندسازی در شعر ناصرخسرو آوردن کلمات

۶۶ نقد شیوه‌های تأثیرپذیری در شعر ناصرخسرو

هم ریشه واژگان موجود در آیات و احادیث است. به عنوان مثال، شاعر واژگان «شهادت، وصف و واحد، نسبت، توبه، عبادت، تسبیح» را از واژگان «اشهد، صفات، توحید، نسبه، التائب، یعبدون و یسبح» می‌سازد که به ترتیب در شواهد زیر ملاحظه می‌شود:

از تونجند به شهادت، زبان
جز به گه باز پسین دم زدن

(دیوان، ص ۱۴)

که لفظ «شهادت» برآیندی از «اشهد» در عبارت «ashhad an la ilaha illa he» است.
گر از هر بینشی بیرون کنی وصفی برو مفزا

دو باشد بی خلاف آن که نه فرد و واحد و یکتا

(دیوان، ص ۲)

الفاظ «وصف و واحد» برآیندی از «توحید» و «صفات» در این عبارت است: «كمال توحيد،
الإخلاص له و كمال الإخلاص له نفي الصفات عنه»^(۱).

نسبه گردون دون نبود مگر دون نیست به نسبت افتخار که هرگز

(دیوان، ص ۸)

لفظ «نسبت» برآیندی است از «نسبه» در این عبارت: «من ابطأ به عمله لم يسرع به نسبة».

چون که به پرهیز و به توبه، سبک نفکنی از گردن، بارگران

(دیوان، ص ۱۵)

لفظ توبه برآیندی از «لمن تاب» و «التائب» در این آیه و حدیث است: «و انی لغفار لمن
تاب»^(۲) و حدیث «التائب من الذنب کمن لاذنب له».

بسنے در این خانه پر استخوان جان تو از بهر عبادت شده است

(دیوان، ص ۱۵)

«از بهر عبادت» برآیندی از «ليعبدون» در آیه ۵۶ سوره «ذاريات» است: «و ما خلقت الجن و

۱- نهج البلاغه، خطبه ۱.

۲- سوره طه، آیه ۸۲.

نقد شیوه‌های تأثیرپذیری در شعر ناصرخسرو ۱۷

الانس الا ليعبدون».

تسبیح می‌کندش پیوسته
در زیر این کبود و تنک چادر
گر نیست گشته گوش ضمیرت کر
تسبیح هفت چرخ شنودستی
(دیوان، ص ۴۵)

لفظ «تسبیح» برآیند و وامگیری است از «یسبیح» در آیه ۴۴ سوره «اسراء» و آیه اول سوره «تفابن» که می‌فرماید: «یسبیح له السموات السبع والارض و من فيهن و ان من شئ الا يسبح بحمده و لكن لا تفهوا تسبیحهم»^(۱) و یا «یسبیح الله ما في السموات و ما في الارض».^(۲) ب) رویکرد دیگر برآیندسازی در شعر ناصرخسرو ساخت ترکیبات وصفی یا اضافی است که از ترکیب دو یا چند کلمه موجود در آیات و احادیث ساخته می‌شود. به عنوان نمونه می‌توان به موارد زیر اشاره کرد:

ترکیب «نور یزدانی» در بیت:

این جامه و جامه پوش خاک آمد
تو خاک نهای، که نور یزدانی
(دیوان، ص ۵۸)

که این ترکیب وصفی برآیندی از «نور من ربه» در این آیه است: «فمن شرح الله صدره للإسلام فهو على نور من ربه».^(۳)

ترکیب «گل مسنون» در بیت:
گر همی دانی که خانه است این گل مسنون تو را
چون همه کوشش ز بهر این گل مسنون کنی
(دیوان، ص ۲۶)

این برآیند برگرفته از واژگان «حماء مسنون، صلصال» متأثر است از آیه ۲۶ سوره «حجر» که

۱- سوره اسراء، آیه ۴۴.

۲- سوره تفابن، آیه ۱.

۳- سوره زهر، آیه ۲۲.

۶۸ نقد شیوه‌های تأثیرپذیری در شعر ناصرخسرو

می فرماید: «وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ مِّنْ حَمَاءٍ مَسْنُونٍ». و یا ترکیبات «شارستان علم و شهر کمال» که یادآور و برآیندی است از «مدينة العلم» در

حدیث مشهور «أَنَّ مَدِينَةَ الْعِلْمِ وَ عَلَىٰ بَابِهَا فَمِنْ أَرَادَ الْعِلْمَ فَلِيَأْتِ الْبَابَ» در ایات:

گر به شارستان علم اندر بگیری خانه‌ای روز خویش امروز و فردا فرخ و میمون کنی
(دیوان، ص ۲۶)

راهی که در او رهبر، زی شهر کمال است ز این راه مشویک سو، گر مرد کمالی
(دیوان، ص ۴۴)

ج) گروه دیگر از برآیندها در شعر ناصرخسرو به ساخت کلمات منفردی اختصاص دارد که برآمده از چند کلمه قرآنی و حدیث است. جهت نمونه می‌توان به موارد زیر اشاره کرد: عاصی سزا را همی به گل اندایی خورشید را همی به باشد؟

(دیوان، ص ۷)

شاعر لفظ «عاصی» را از «من يعص الله» اخذ کرده است که می فرماید: «وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَتَعَدَّ حَدَّوْهُ يَدْخُلُهُ نَارًا حَالَدًا فِيهَا وَلَهُ عَذَابٌ مَهِينٌ» (۱).

گیتی سرای رهگذران است ای پسر زین بهتر است نیز یکی مستقر مرا
(دیوان، ص ۱۲)

شاعر لفظ «مستقر» را در مفهوم اسم مکان از ترکیب «دار مقرب» اخذ می‌کند که می فرماید: «الدُّنْيَا دَارٌ مَمْرُّ وَ الْآخِرَةُ دَارٌ مَقْرُبٌ» البته واژه «مستقر» می‌تواند وامگیری از آیه ۱۲ سوره «قیامت» نیز باشد: «إِلَىٰ رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمُسْتَقْرِرُ» نیز در بیت:

بلک این گذرگهی است، بر او بگذر کاین نیست مستقر خردمندان
(دیوان، ص ۴۶)

۱ - سوره نساء، آیه ۱۴.

نقد شیوه‌های تأثیرپذیری در شعر ناصرخسرو ۶۹

شیوه گزارشی

یکی از مهم‌ترین شیوه‌های درخور بحث در قرآن و حدیث دیوان ناصرخسرو «شیوه گزارشی» است. به این ترتیب، شاعر اصولاً به این اصل پای‌بند است که برای زینت اندیشه‌ها و سخنان حکیمانه خود از مضمون عبارات قرآنی استفاده نماید؛ جامعه آماری بیان‌گر این نکته است که شاعر ۵۴٪ از ایات متأثر از قرآن و حدیث را به گزارش مفهوم و مضمون آیات و احادیث اختصاص می‌دهد. در گزارش مضمومین، شاعر از دو رویکرد سود می‌جوید:

(الف) ناصرخسرو در شیوه گزارشی، در بیشتر مواقع، عین گزاره‌های قرآن و حدیث را به فارسی می‌آورد. این نوع گزارش ترجمه‌شده که گاه با تغییرات و دخل و تصرف اندک در ایات می‌آید سی و هفت درصد از جامعه آماری را در شیوه گزارشی به خود اختصاص می‌دهد. به همین دلیل می‌توان شعر ناصرخسرو را از حیث «نقد اصالت سبک» در بحث قرآن و حدیث «شیوه گزارشی از نوع ترجمه بسته» دانست. به نمونه‌هایی از همین نوع جهت تصریح مطلب اشاره می‌شود:

۱ - در بیت:

جای مقام نیست مجو اندر او مقام
گفتا که کارهای جهان جمله بازی است (دیوان، ص ۵۸)

نصراع اول عیناً گزارش آیه ۳۲ از سوره «انعام» است: «وَمَا الْحِيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَعْبٌ وَّلَهْوٌ».

۲ - در بیت:

وز چرخ ستارگان فرو ریزند (دیوان، ص ۵۹)
چون برگ رزان به باد آبانی

شاعر در نصراع اول آیه ۲ از سوره «انفطار» را گزارش کرده است که می‌فرماید: «وَإِذَا
الکواكب انتشرت».

۳ - در بیت:

بشتاب و بجوى راه اين باع
گر نیست مگر به چين و ماچين (دیوان، ص ۵۰)

۷۰. نقد شیوه‌های تأثیرپذیری در شعر ناصرخسرو

با تغییر انداک در بعضی از واژگان درخصوص «علم» می‌فرماید: «اطلبوا العلم و لو
بالصین...»^(۱).

۴ - در بیت:

نیک خو گفته است بزدان مر رسول خویش را

خوی نیک است ای برادر، گنج نیکی را کلید

(دیوان، ص ۵۲)

شاعر در مصراج اول به صورت ترجمه بسته با تغییرات انداک، آیه ۳ سوره «قلم» را گزارش کرده است. آیه می‌فرماید: «و انک لعلی خلق عظیم».

۵ - در بیت:

کارهای چپ و بلايه مکن

که به دست چپت دهندکتاب

(دیوان، ص ۲۹)

بیت به شیوه گزارشی از نوع ترجمه بسته با انداک تغییراتی متأثر است از آیه ۲۵ سوره «حاقه» که می‌فرماید: «و اما من اوتي کتابه بشماله فبقول يا ليتنى لم اوت کتابیه».

۶ - در بیت:

خرد دان اولین موجود، زان پس نفس و جسم آنگه

نسبات و گونه حیوان و آنگه جانور گویا

(دیوان، ص ۲)

مصراج اول با انداک تغییر، ترجمه بسته حدیث مشهور «اول ما خلق الله العقل» است.
ب) نوع دوم، در شیوه گزارشی، ترجمه آزاد آیات و احادیث است که ناصرخسرو بیست درصد از ابیات متأثر از قرآن و حدیث را به آن اختصاص می‌دهد. در این شیوه شاعر با تغییرات اساسی آیات و احادیث، بخش‌هایی از ترجمه را در بیت می‌گنجاند، در هر حال قرائتی در بیت دیده می‌شود که ترجمه را با انداکی تأمل قابل تشخیص می‌سازد. نمونه‌های

۱ - سیوطی، جامع الصغیر، ج ۱، ص ۱۶۸.

۷۱ نقد شیوه‌های تأثیرپذیری در شعر ناصرخسرو

زیر در قالب شیوه گزارشی و ترجمه باز یا آزاد آمده است:

۱ - در بیت:

العاصی سزای رحمت کی باشد
خورشید را همی به گل اندایی
(دیوان، ص ۷)

شاعر در مصراج اول ترجمه آزاد آیه ۱۴ سوره «نساء» را آورده است که می‌فرماید: «و من
يَعْصُ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَتَعَدَّ حِدْوَهُ يَدْخُلُهُ نَارًا خَالِدًا فِيهَا وَلَهُ عَذَابٌ مُهِينٌ».

۲ - در بیت:

مکن هرگز بدو فعلی اضافت گر خرد داری
به جز ابداع یک مبدع کلمح العین او ادنا
(دیوان، ص ۲)

ترجمه آزاد آیه ۵۰ سوره «قمر» در نظر ناصرخسرو است که می‌فرماید: «وَ مَا أَمْرَنَا إِنَّمَا وَاحِدَهُ
كَلْمَحَ بِالْبَصَرِ».

۳ - در ایات:

به میان قدر و جبر رود اهل خرد
راه دانابه میانه دو ره خوف و رجاست
به میان قدر و جبر ره راست بجوی
که سوی اهل خرد جبر و قدر درد و عناست
(دیوان، ص ۴۵)

شاعر به صورت ترجمه آزاد به حدیث معروف از امام جعفر صادق(ع) اشاره کرده است که
می‌فرماید: «لَا جَبْرٌ وَ لَا نَفْوِيْضٌ بَلْ أَمْرٌ بَيْنِ الْأَمْرَيْنِ».

۴ - در بیت:

اگر تو سوی حکمت - چونت فرمودند - بگرایی
جهان از آن پس به چشم تو به پریشه نگراید
(دیوان، ص ۴۰)

شاعر در مصراج اول به شیوه گزارشی از نوع ترجمه آزاد به حدیث «الحكمة ضالة المؤمن
فحديث وجدها فهو الحق بها» و در مصراج دوم به حدیث نبوی به صورت ترجمه آزاد پرداخته

۷۲ ■ نقد شیوه‌های تأثیرپذیری در شعر ناصرخسرو

است که می‌فرماید: «الدنيا تعذل عند الله جناح بعوضة ما سقى كافرا منها شربة ماء»^(۱).
چ) «تفسیر» آیات و احادیث یکی از رویکردهای شیوه گزارشی از نوع ترجمه بسته است
که به ندرت در اشعار ناصرخسرو دیده می‌شود.

۱ - در بیت:

زنده به سخن باید گشتن ازیراک
مرده به سخن زنده همی کرد مسیحا
(دیوان، ص ۵)

شاعر به بخشی از آیه ۴۹ سوره «آل عمران» توجه دارد که به شیوه گزارشی و تلمیحی آمده
است: «وَاحْبِي الْمَوْتَى بِاذْنِ اللّٰهِ». با این وجود در تفسیر می‌آورد که مسیح با سخن، مرده را زنده
کرد و این ناشی از غرض شاعر و شرح و بسط اضافی است.

۲ - و یا در بیت دیگر، شاعر اعتلای ادریس را به خاطر «سخن» تفسیر می‌کند و می‌گوید:
بنگر نیکوتر، از پی سخن ادریس
چون به مکان العلی رسید ز هامون
(دیوان، ص ۶)

برگرفته از آیات ۵۶ - ۵۷ سوره «مریم» که می‌فرماید: «وَإِذْكُر فِي الْكِتَابِ أَدْرِيسَ ... وَرَفِعَتَاهُ مَكَانًا
عَلَيْهَا».

شیوه الهامی - بنیادی

یکی دیگر از شیوه‌های ناصرخسرو در نقد تأثیرپذیری از قرآن و حدیث شیوه الهامی -
بنیادی است، به گونه‌ای که پایه سخن را از مضماین قرآن و حدیث اخذ می‌کند. در مجموع
شیوه الهامی - بنیادی سی و یک درصد از جامعه آماری را در میان انواع تأثیرپذیری شعر
ناصرخسرو به خود اختصاص می‌دهد. این الهامات به دو شیوه در دیوان شاعر ملاحظه
می‌شود:

الف) شاعر گاه در هنگام ترجمه، در آیات و احادیث، دخل و تصرف بسیاری را صورت

۱ - جامع الصغیر، ج ۲، ص ۴۳۷

نقد شیوه‌های تأثیرپذیری در شعر ناصرخسرو

می‌دهد، به گونه‌ای که می‌توان آن را «ترجمه بسیار آزاد» نامید و لی در عین حال آیه و حدیث با تأمل به ذهن می‌رسد. جهت نمونه می‌توان به موارد زیر اشاره کرد:

۱ - در بیت:

جان تو از بهر عبادت شده است
بسته در این خانه پر استخوان
(دیوان، ص ۱۵)

شاعر پایه و اساس بیت را آیه ۵۶ از سوره «ذاریات» قرار داده است که می‌فرماید: «و ما خلقت الجن و الانس الا لیعبدون».

۲ - در بیت:

روزی است از آن پس که در آن روز نیابد خلق از حکم عدل، نه ملجا و نه منجا
(دیوان، ص ۶)

شاعر پایه سخن را آیه ۱۲ - ۱۰ سوره «قیامت» اخذ کرده است که می‌فرماید: «يقول الانسان يومئذ اين المفتر، كلا لا وزر، الى ربك يومئذ المستقر».

۳ - در بیت:

چشم و گوش خلق بی شرع رسول
از خط و از قول او کور و کر است
(دیوان، ص ۳۴)

الهام گرفته از آیه ۷ سوره «آل عمران» است که می‌فرماید: «و ما يعلم تأویله الا الله و الراسخون فی العلم».

۴ -

آن دان به یقین که هر چه کرده استی
امروز به محشر آن فرو خوانی
(دیوان، ص ۵۹)

الهام گرفته از آیات ۱۴ - ۱۳ سوره «اسراء» که می‌فرماید: «كُلَّ انسانِ الزَّمَنِهِ طَائِرٌ فِي عَنْقِهِ نَفْرَجٌ لِّهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ كِتَابًا يَلْقِيَهُ مَنْشُورًا، أَقْرَاكَتَابَكَ كَفَى بِنَفْسِكَ الْيَوْمَ عَلَيْكَ حَسِيبًا».
ب) نوع دوم از شیوه الهامی - بنیادی بعید و دور از ذهن است. در این نوع ترجمه

۷۴ نقد شیوه‌های تأثیرپذیری در شعر ناصرخسرو

هیچ‌گونه نمودی ندارد، در عین حال پایه و اساس بیت، الهام گرفته از آیه و حدیث است.

جهت نمونه به شواهدی اشاره می‌شود:

۱ - در بیت زیر، از قرآن سخن می‌گوید:

از این کرد دور از خورش‌های آن خوان مهین شاخص آن دشمن خاندان را

(دیوان، ص ۱۱)

الهام گرفته از آیه ۸۲ سوره اسراء است که می‌فرماید: «وَنَزَلَ مِنَ الْقُرْآنَ مَا هُوَ شَفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِلْمُؤْمِنِينَ وَلَا يَزِيدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا خَسَارًا».

۲ - در بیت:

تا تو یکی خانه نو ساختی یکسره همسایه‌ت بی‌خان و مان

(دیوان، ص ۱۵)

شاعر از مضمون این سخن امام علی(ع) الهام می‌گیرد: «ما رأيْت نعمة موفورة الا و الى جانبها حق مضيع».

۳ - در بیت:

چون که از خیل دیونگریزی در حصار مسبب‌الاسباب

(دیوان، ص ۲۹)

سخن فوق یادآور حدیث سلسلة‌الذهب از امام رضا(ع) است که می‌فرماید: «يقول الله كلمة لا إله إلا الله حصنى فمن دخل حصنى أمن من عذابي»^(۱).

- ۴

گشت بدخت جهان و شد به نفرین و خزی هر که او را دیو دنیا جوی در پهلو خزید

(دیوان، ص ۵۱)

الهام گرفته از حدیث «اعدى عدوك نفسك التي بين جنبيك».

۱ - بحار الانوار، ج ۳، ش ۷۰۱۳.

تأثیرپذیری تلمیحی

یکی از رویکردهای الهامی - بنیادی که ناصرخسرو به عمد نشانه‌ای را در بیت ذکر می‌کند تأثیرپذیری تلمیحی است. پایه و اساس سخن، قرآن و حدیث است که همراه با کلیدواژه‌ای نقل می‌شود. تلمیح با ذکر نام یکی از پیامبران حدوداً ۱۰ - ۶ درصد از انواع تأثیرپذیری در دیوان ناصرخسرو را می‌سازد. جهت نمونه می‌توان به موارد زیر اشاره کرد:

۱ - در بیت:

گر به فسون زنده کرد مسیحا جز سخن خوب نیست سوی من، افسون
که اشاره دارد به بخشی از آیه ۴۹ سوره «آل عمران» که می‌فرماید: «و احی الموتی باذن الله».
۲ - و یا در بیت:

چو هاروت ار توانستی که اینجا آیی از گردون از اینجا هم توانی شد برون چون زهره زهرا
(دیوان، ص ۲)

که اشاره دارد به آیه ۱۰۲ سوره «یقره» که می‌فرماید: «و ما انزل على الملکین ببابل هاروت و
ماروت ...».

حاصل سخن در این باب این است که ناصرخسرو به این نوع تأثیرپذیری چندان اهمیت
نمی‌دهد و به ندرت از شیوه تلمیحی استفاده می‌کند.

نتیجه

- ۱ - در دیوان ناصرخسرو، عمدۀ شیوه‌های تأثیرپذیری ملاحظه می‌شود.
- ۲ - اصالت سبک شاعر در امر تأثیرپذیری از قرآن و حدیث «شیوه گزارشی» است که حدود ۵۹ درصد از نمونه‌های مستخرج از دیوان را شامل می‌شود.
- ۳ - در شیوه گزارشی، رویکردهای ترجمه بسته (یا تحتاللفظ) ۳۷ درصد، ترجمه باز (یا آزاد) ۲۰ درصد، و شیوه تفسیری حدود ۲ درصد را به خود اختصاص می‌دهند.
- ۴ - بعد از شیوه گزارشی، شاعر از ساختار الهامی و بنیادی سود می‌جوید که قریب ۳۱

۷۶ نقد شیوه‌های تأثیرپذیری در شعر ناصرخسرو

در صد از نمونه‌ها را در بر می‌گیرد. شیوه الهامی - بنیادی به دو صورت ترجمه بسیار آزاد و بعیدالذهن (پسته به ذهنیت و اطلاعات مخاطب) در اشعار ناصرخسرو آمده است. شیوه‌های تلمیحی، تصویری و ... چندان جایگاهی در دیوان ندارند. حدود ۱۰ درصد نمونه‌ها تلمیحی است.

۵- در تأثیرپذیری واژگانی به ترتیب شیوه‌های ترجمه حدود ۴۵ درصد، شیوه وامگیری حدود ۲۵ درصد، و شیوه برآیندسازی قریب ۳۰ درصد از جامعه آماری را به خود اختصاص می‌دهند.

۶- از آنجاکه ناصرخسرو در بیان اندیشه‌های خود سعی دارد از زینت و زیبایی مضماین قرآن و حدیث استفاده کند، چندان توجهی به رویکرد زیباشناسی ندارد. در نمونه‌های موجود به ندرت می‌توان تمثیل، تلمیح، تشییه و کنایات را مشاهده کرد. بنا بر این اصالت زیباشناسی شعر ناصرخسرو در عرصه تأثیرپذیری از قرآن و حدیث بیشتر مدیون محتوا و اندیشه است.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتابل جامع علوم انسانی

منابع و مأخذ

- ۱- قرآن کریم. ترجمه بهاءالدین خرمشاهی. انتشارات حاجی و نیلوفر، تهران: چاپ سوم، ۱۳۷۶.
- ۲- آمدی، عبدالواحد بن محمد عقیقی. غور الحکم و درالحکم. قم: انتشارات دفتر تبلیغات اسلامی حوزه علمیه قم، چاپ پنجم، ۱۳۶۶.
- ۳- امام علی(ع). نهج البلاغه. ترجمه سید جعفر شهیدی. تهران: شرکت انتشارات علمی و فرهنگی، چاپ بیست و یکم، ۱۳۸۰.
- ۴- سیدعلی، جلال الدین عبدالرحمن بن ابی بکر. الجامع الصفیر فی احادیث البشیر التذیر. بیروت: دارالفکر، بی‌تا.
- ۵- عبدالباقي، محمد فؤاد. المعجم المفہرس لالفاظ القرآن الکریم. قاهره: مطبعه دارالکتب المصریه، ۱۳۶۴.
- ۶- فروزانفر، بدیع‌الزمان. احادیث مثنوی. تهران: مؤسسه انتشارات امیرکبیر، چاپ سوم، ۱۳۶۱.
- ۷- کلینی، شیخ یعقوب. اصول کافی. قم: دارالکتب الاسلامیه، چاپ سوم، ۱۳۶۷.
- ۸- مجلسی، محمد باقر. بحار الانوار. بیروت: مؤسسه الوفاء، بیروت: لبنان، چاپ دوم، ۱۴۰۳ق.
- ۹- محقق، مهدی. شرح سی قصیده ناصر خسرو. تهران: توسع، چاپ نهم، ۱۳۷۹.
- ۱۰- محمدی ری‌شهری، محمد. میزان‌الحکمه (۱۰ ج). قم: دارالحدیث، چاپ اول، ۱۴۱۳ق.
- ۱۱- محمدی ری‌شهری، محمد. میزان‌الحکمه. ترجمه محمدرضا شیخی. قم: مؤسسه فرهنگی دارالحدیث، چاپ دوم، ۱۳۷۹.
- ۱۲- ناصر خسرو قبادیانی، ابو معین. دیوان. ج ۱. تصحیح مینوی و محقق. مؤسسه مطالعات اسلامی دانشگاه مک‌گیل کانادا با همکاری دانشگاه تهران، ۱۳۵۷.
- ۱۳- ونسنگ، آی. المعجم المفہرس لالفاظ الحدیث النبوی. لیدن، چاپ اول، ۱۹۳۶م.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

پortal جامع علوم انسانی

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتابل جامع علوم انسانی